

МЕГАТРЕНД УНИВЕРЗИТЕТУ

ФАКУЛТЕТУ

Факултет за право, јавну управу и безбедност

БЕОГРАД

ЗАВРШНИ РАД НА СТУДИЈАМА ТРЕЋЕГ СТЕПЕНА ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА
(навести: ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА)

На основу одлуке Сената Универзитета од 22.11.2012. , пошто смо проучили урађену ДОКТОРСКУ ДИСЕРТАЦИЈУ под називом: „**ДОСТУПНОСТ ИНФОРМАЦИЈА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА У ПРАВНОПОЛИТИЧКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**“

кандидата: МС Данила Савовића подносимо следећи:
(звање, име и презиме кандидата)

РЕФЕРАТ

I. Основни подаци о кандидату, докторској дисертацији/ уметничком пројекту

(Елементарни подаци о кандидату, наслову рада, обиму и библиографским подацима)

Савовић Миодрага Данило рођен је у Београду 14 јануара 1986. године.

Запослен је у Министарству унутрашњих послова Србије у Управи за међународну оперативну сарадњу од јула 2011 године где и сада ради.

Завршио је Мастер академске студије на Мегатренд универзитету - Факултету за државну управу и администрацију завршио са просечном оценом 8,63.

Основне студије Мегатренд универзитету-Факултету за државну управу и администрацију завршио са просечном оценом 8,10.

Гимназију “Свети Сава” и основну школу “Стеван Синђелић” у Београду, завршио је, такође са одличним успехом.

Говори енглески и словачки језик – активно знање (читање, писање, говор).

Познаје рад на рачунару (Certifikate NL PRO Group - Center for Information Sciens and Technology - Microsoft Word and Linux Writen; Microsoft Exel and Linux Calc).

Поред основног, средњег, високог и последипломског образовања, успешно је завршио интернационални курс: "Борба против хулиганизма" (Lutte contre le hooliganisme" у Министарству унутрашњих послова Републике Француске (Direction de la cooperation internationale).

Одслушао је и положио све предмете на студијском програму трогодишњих докторских академских студија за државну управу и администрацију са просечном оценом 9.00 и испунио све предиспитне обавезе, према законом прописаним стандардима за трећи степен студија.

Урадио је докторску дисертацију под насловом: **ДОСТУПНОСТ ИНФОРМАЦИЈА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА У ПРАВНОПОЛИТИЧКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**, обима 391 страна, 793.795 карактера, 2.645 параграфа у складу са стандардима за израду докторских дисертација.

У досадашњем научном ради израдио је објавио укупно осам научних радове, и то:

1) Уговор о продаји према Општем имовинском закону Црне Горе, Споменица Валтазара Богишића, Књига 1, Издавач: Службени гласник Републике Србије, Институт за упоредно право, Правни факултет Ниш, стр. 659 до 674, Београд 2011 године.

Специјална награда на Сајму књига за 2011., 34:929 Богишић В (082), ISBN 978-86-519-0956-9 (SG), COBISS SR-ID 186682892.

2) **Грађанскоправна одговорност лекара у вршењу професионалне делатности** (коауторски рад са Дејаном Степићем), Актуелна питања савременог законодавства, Будвански правнички дани, Будва 2012., Издавач: Савез удружења правника Републике Србије и Републике Српске, стр. 143 до 161., Београд 2012, ISBN 978-86-7542-123-8, COBISS. SR-ID 272017159, а) zakonodavstvo-Srbija-zbornici; б) Zakonodavstvo-harmonizacija-Evropska unija-zbornici.

3) **Информатика и статистика у спорту** (коауторски рад са Драганом Прљом), уџбеник за студенте Високе струковне школе за тренере и терапеуте Београд, Издавач: Институт за упоредно право Београд, Београд, 2012., ISBN 978-86-80059-76-1, COBISS SR-ID 18982700, а) sport, statistika; б) sport-statistika.

4) **Својинскоправна овлашћења странаца на пољопривредном земљишту у Републици Србији**, (коауторски рад са Дејаном Степићем), Economics of Agrikulture (Економика пољопривреде), God./Vol LVIII, br. No 4, 2011. године, Међународни часопис Издавач: Academy of Economics Studies, Bucharest, Romania (Академија економских наука Букурешт, Румунија) и Научно друштво аграрних економиста Балкана, Београд, стр. 529 до 547., UDC 338.43:63, YU ISSN 0352-3462 (Сагласно одлуци из члана 27 став 1 тачка 4, Закона о научноистраживачкој делатности ("Сл. гласник РС" бр.110/05, 50/06 и 18/10) Економика пољопривреде је категорисан као часопис од међународног значаја М24 (хттп:// www. наука. гов.рс).

5) **Међународно пословно право** (коауторски рад са Славољубом Вукићевићем и Софијом Вукићевић), Издавач: Аутори, Београд, стр. 238. ISBN 978-86-915727-0-9, COBISS. SR-ID 191177740 а) међународно пословно право

6) **Управљање отпадом-међународни прописи са посебним освртом на регулативу Европске уније**, зборник радова, издавач: Институт за упоредно право Београд и Правни факултет Унион у Београду, стр. 150-168, Београд, 2012., ISBN 978-86-80059-81-5, COBISS.SR-ID 193378828.

7) **Право на информисаност и доступност информацијама од јавног значаја**, Страни правни живот 1/2014 (у штампи-излази до краја јула 2014), издавач Институт за упоредно право Београд, UDK 34.

8) Прихваћен рад на научном скупу који организује Филозофски факултет у Нишу (септембар 2014) на тему: Интернет и право

2. Предмет и циљ докторске дисертације/уметничког пројекта

(Показати да је реч о оригиналној идеји, значајној за развој научне или уметничке области)

Предмет истраживања у овој докторској дисертацији је првенствено фокусиран на право грађана на слободан приступ информацијама од јавног значаја, као њихово уставом зајемчено право. У склопу тога, органи власти су дужни, осим у случајевима када постоји јавни интерес за ускраћивање информација, односно за ограничење овог права, да учине доступним све оне информације које су „у поседу“ власти и то без ограничења и одуговлачења.

Друга димензија предмета истраживања у вези са правом на доступност информација која је посебно анализирана тиче се обавезе органа власти да и без непосредног захтева јавности, грађана или појединаца, све информације које су од битног значаја за друштво, учини доступним јавности. Овде се не ради о формалној обавези власти да учини транспарентним одлуке које доноси, него и о дужности да упозна грађане са информацијама које се тичу права и интереса, али и обавеза грађана.

Поред анализе доступности права на слободан приступ информацијама у наведеним аспектима, предмет докторске дисертације обухватио је и анализу нормативноправних, тј. уставних, законских и подзаконских решења у области права грађана на доступност информација.

У том смислу, предмет истраживања у овој докторској дисертацији је првенствено био усмерен на текстуалну анализу права на слободан приступ информацијама у нашем

правнополитичком систему, кроз нормативноправну регулативу и то како домаћих тако и међународних прописа. Поред тога, предметна анализа обухвата и питања везана за заштиту података о личности, заштиту од могућих злоупотреба неадекватног коришћења информација, као и ограничења у доступности информација.

Просторно, предмет истраживања првенствено се односио на анализу доступности информација у правнополитичком систему у Републици Србији уз упоредноправну анализу доступности информација неких значајних земаља ЕУ и земаља у окружењу.

Временски, предмет истраживања обухва период од доношења Устава Републике Србије 2006. године и основних закона из ове области: Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Закона о заштити података о личности, Закона о тајности података и других сродних закона.

Дисциплинарно, предмет истраживања припада политичко-правним наукама, првенствено научној дисциплини савремени политички системи и гранама уставног и управног права.

Научни циљеви истраживања у овој докторској дисертацији одређени су самим предметом истраживања који је обухваћен, у првом реду, *дескрипцијом, класификацијом и типологизацијом* правнополитичких и нормативноправних решења права на доступност информација од јавног значаја у Републици Србији и њиховог дејства на грађане, јавне службе и друштвене односе уопште.

Други ниво научног циља који је достигнут у овој докторској дисертацији је *откриће и научно објашњење* узрочно-последничних веза између права грађана на доступност информација и права на заштиту података о личности од могућих злоупотреба права на доступност информација.

Трећи ниво научног циља достигнут је предлозима за унапређење појединих решења у Закону о праву на слободан приступ информацијама који ће одговорати савременим достигнућима и правним решењима европског законодавства у овој области, а пре свега адекватним третманом овог права кроз измену будућег Устава Републике Србије.

Друштвени циљ ове докторске дисертације је исказан кроз допринос изградњи научне основе правно-политичкој пракси у друштвеним процесима усмереним ка ефикасном моделу доступности права на слободну информацију, који је усклађен са највишим стандардима Европске Уније у овој области, а који највише одговара политичком систему Републике Србије.

2. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

(Објаснити да ли су хипотезе научно потврђене или оборене)

Хипотетички оквир истраживања у овој докторској дисертацији чиниле су једна општа (генерална) и пет посебних хипотеза истраживања које су у потпуности потврђене.

Генерална хипотеза од које је кандидат пошао у овој докторској дисертацији гласи: „Иако је право на доступност информација и право на заштиту информација у основи, добро регулисано у нормативно-правним актима Републике Србије, ипак у друштвеној пракси то прокламовано и зајемчено право се не спроводи доследно.

Целином истраживања у докторској дисертацији доказан је први део ове хипотетичке претпоставке о постојању различитих и бројних узрока који доводе до кршења права на слободан приступ информацијама или на његову недоследну или делимичну примену у пракси, односно, доказано је да се много чешће него што то стандарди допуштају ово право не примењује у пракси, односно да се не поштује основно начело јавности.

Може се констатовати да је доказан и други део ове генералне претпоставке који се односи на неадекватно санкционисање кршења права на приступ информацијама од јавног значаја. Резултати истраживања су недвосмислено потврдили да у најдужем периоду примене права на доступност информацијама од јавног значаја није било готово никаквих санкција за непоштовања овог права.

Каснијим изменама законских прописа настојала се повећати ефикасност остваривања овог права кроз доследније санкционисање његовог кршења, али се у томе није успело. Чак ни овлашћења дата поверенику у поступку извршења санкција насталих као последица одговарајућих одлука другостепених органа или пак судских органа, прописаних Законом, нису дала задовољавајуће резултате.

Објективно гледано, доказано је да је број случајева кршења права на доступност информација од јавног значаја у пракси много већи него што има пријављених и процесуираних случајева, а поготову изречених правоснажних пресуда везаних за кршење, односно немогућност остваривања ових права. Другим речима, доказано је да кривци за непоштовање овог права, процентуално гледајући, одговарају ређе него други извршиоци за нека друга слична дела.

У покушају да се утврде основни узроци непоштовања права на доступност информација, као и да се подигне ниво остваривања права на доступност информација, односно, да се постигну европски стандарди у овој области, формулисано је *пет посебних хипотеза истраживања* које су биле у функцији доказивања основне хипотезе. У том смислу, провером посебних хипотеза доказано је следеће:

(1) Да се основи кршења права на доступност информација од јавног значаја налазе у *непоштовању прописа*, односно одступање од примењивања правила која су прописана.

(2) Да кључни разлог раскорака између нормативних прописа и релане праксе њиховог остваривања у политичко-правном систему Републике Србије јесте непоштовање утврђених процедура и поступака, несавршеност усвојених нормативних решења, непознавање суштине права на доступност информацијама од јавног значаја и његово мешање са правима која произлазе из управних овлашћења.

(3) Да су разлози недовољне доступности информација или, с друге стране, екстензивног приступа у давању и коришћењу информација о личности, везани за друштвени амбијент, стање свести, неефикасно функционисање правне државе и уопште нивоа демократског развика српског друштва, али понекад и недостатка политичке воље одговарајућих друштвених и државних субјеката.

(4) Да су узроци кршења права на доступност информација и кршења права на информисаност мањи, што је однос између појединих елемената који утичу на примену адекватне заштите права грађана на доступност информација од јавног значаја у Републици Србији, већи;

(5) Да је најчешћи основ пасивног става државе према њеној законској обавези објављивања информација, односно, скривања важних информација од јавности, укоренен у схватању да се чувањем тајни чува држава.

Целином истраживања у овој докторској дисертације доказано је да су полазне хипотезе о стању доступности информација од јавног значаја у нашем политичкоправном систему тачне и основане и да су узроци и разлози неадекватној пракси остваривања права на доступност информацијама везани, како за неодговарајућа нормативна решења, тако и за поступање надлежних органи, али и недостатак политичке воље да се ово основно људско право доследно реализује у пракси.

4. Кратак опис садржаја

Поред уводних и закључних разматрања, рад се састоји из три структурално повезана дела.

У **Уводном делу** је одређен општи друштвени амбијент у коме се доступност информацијама од јавног значаја третира као демократско право које је у функцији демократизације укупних друштвених односа и представља део корпуса универзалних права и слобода човека. Поред тога дати су основни методолошки поступци и принципи коришћени у изради овог истраживања (од 16-26 стране).

Први део подељен је на три главе. У *првој глави* анализиран је проблем различитог дефинисања појма и значења информација. У *другој глави* овог дела обрађен је историјски контекст настанка и развоја права на доступност информација. У *трећој глави* анализиран је међународноправни оквир као основ за регулисање права на приступ информацијама од јавног значаја (укупан обим уводног дела 59 страна: од 27-86 странице).

Други део рада посвећен је анализи права на приступ информацијама од јавног значаја у упоредном законодавству. Ова компаративна анализа обухвата осам земаља које су карактеристичне по појединим посебним начинима регулисања слободног приступа информацијама од јавног значаја. С друге стране, законодавства појединих држава која су предмет ове анализе садрже решења која су од "универзалног значаја", односно садрже стандарде који су применљиви и на наше услове, тако да могу корисно послужити у регулисању приступа доступности информацијама од јавног значаја у нашим условима (укупан обим другог дела је 67 страна: од 87-154 странице).

Трећи, основни део докторске дисертације представља кључни део рада у коме је анализирано право приступа информацијама од јавног значаја у правнополитичком систему Републике Србије. Овај део рада који је и најзначајни по свом карактеру за предмет дисертације подељен је у осам глава. *Прва глава* се односи уставне гаранције заштите права на обавештеност уопште и посебно на приступ информацијама од јавног значаја. У *другој глави* анализирани су законски прописи који уређују област која је предмет дисертације. *Трећа глава* посвећена је детаљној анализи основног закона који регулише област слободног приступа информацијама од јавног значаја (Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја Србије). *Четврта глава* односи се на однос права на слободан приступ информацијама од јавног значаја и осталих права везаних за информисање и заштиту података *Пета глава* посвећена је надлежностима повереника за приступ информацијама од јавног значаја и заштити података о личности и улози повереника у остваривању овог права. *Шеста глава* обухвата најважнија питања остваривања права на доступност информацијама на проактивној основи као значајном људском праву човека и јавности "који имају право да знају". *Седма, посебна глава* посвећена анализи праксе остваривања права на доступност информацијама од јавног значаја. И најзад, *осма глава* дисертације посвећена је анализи облика одговорности и санкцијама за кршење права на слободан приступ информацијама од јавног значаја.

Овај носећи и централни део докторске дисертације обрађен је на 197 страна: од 155 до 353 странице.

У **Закључним разматрањима** дати су синтетички закључци до којих се дошло у току израде докторске дисертације по структуралним деловима и главама рада.

5. Остварени резултати и научни допринос

(Конкретно навести допринос научној, стручној или уметничкој области)

Докторска дисертација "*Доступност информација од јавног значаја у правно-политичком систему Републике Србије*", мастер правника Данила Савовића, представља озбиљан и свеобухватан подухват који на целовит начин, научно осветљава један веома комплексан и слојевит друштвени феномен права на доступност информација од јавног значаја који има значајан утицај на обликовање друштвене стварности.

Остваривање права на доступност информацијама, у научним истраживањима, могуће је посматрати из више аспеката. Мастер правник Данило Савовић определио се за анализу нормативноправног аспекта, с једне стране, и практичне примене решења која произлазе из усвојених правних прописа (уставних, законских и подзаконских), с друге стране. Овако промишљање права на доступност информацијама од јавног значаја усмерено је на појединца, односно, грађанина као основног носиоца и корисника овог људског права и на органе јавне власти који су дужни да омогуће слободан приступ информација од јавног значаја свима корисницима

тога права. На тај начин у овој докторској дисертацији потенцирана је тежња за заштитом овог права у свакодневној пракси.

Сходно таквом полазишту, кандидат је доследно и систематично разрађивао и продубљивао ова два основна правца који се током целокупног истраживања успешно укрштају и конвергирају, иако се у крајњој линији не подударaju и не хармонизују.

Први, теоријски аспект анализе у овој докторској дисертацији изражен је кроз нормативноправни приступ како наше тако и међународноправне регулативе, полазећи од појма информације и податка, преко прописаних правних процедура, улоге појединих субјеката, ограничења и сл., све до конститутивних елемената права на доступност информација од посебног значаја.

Други, емпиријски аспект анализе у докторској дисертацији на аргументован начин указује на тешкоће и проблеме који се јављају у имплементацији у пракси усвојених нормативних решења о доступности информација од јавног значаја.

Резултати истраживања у докторској дисертацији су на аргументован начин указали да између замишљеног и пројектованог теоријског модела и праксе његовог остварења постоји огроман простор који се понекад претвара у арену где се сучељавају различити интереси чији исход неретко доводи у питање и сам смисао и суштину права - у овом случају права на слободан приступ информацијама од јавног значаја.

У том циљу, органи власти понекад не бирају средства којима настоје да слободу приступа информацијама од јавног значаја маргинализују на различите начине, понекад и манипулацијама и другим методама. Ово посебно из разлога што се традиционални начини сакривања информација (непрестано проглашавање државних и других тајни за све што се жели сакрити од јавности), више не може оправдати. Зато се и прибегава суптилнијим методама манипулисања информацијама од јавног значаја. У том циљу политичке елите настоје да стварне домете своје политичке власти прикрију, између осталог, и сакривањем од јавности, својих одлука или супротно, затрпавањем јавности мноштвом информација. Тако се добија утисак да се од јавности ништа не крије, а у ствари се овом методом ствара велики простор за манипулацију. Томе доприносе и медији под контролом власти који поплављујући медијску сцену и на основу тако сервираних информација утичу да се јавност „спинује“, односно наведе на погрешан закључак или да занемари суштину.

Исто тако скептици остваривања права на доступност информацијама као разлог бојазни од транспарентности наводе да ће се омогућавањем слободног приступа информацијама открити и подаци који задиру у приватност чиме се вређају друга људска права која су такође значајна, бар колико и право на доступност информацијама. Зато је сасвим оправдана и исправна констатација аутора ове докторске дисертације, мастер правника Данила Савовића, да хармонизовање ова два права представља једно од најзначајнијих питања са којим се сусрећу све савремене државе, па и Србија.

Резултати истраживања кандидата Данила Савовића су потврдили да постојећа перцепција о нормативноправној уређености области приступа информацијама од јавног значаја, која мање више несметано функционише и у којој су јасно прецизирани и дефинисани основни принципи и начела који уређују ту материју, није тачна. Дубља и свестранија анализа извршена у овој докторској дисертацији показује да стање легислативе у овој области у нас није уређено на задовољавајући начин, да постоје бројни проблеми који карактеришу нормативноправну сферу приступа информацијама од јавног значаја. С друге стране, посебну тешкоћу представља фрагментација тих прописа. Изоловани приступ великог броја прописа који само делимично регулишу ову материју отежавају ионако неповољно стање и доводе до фаворизовања појединих сегмената истргнутих из контекста, што често пута доводи до погрешних решења у пракси.

Такође, резултати истраживања су потврдили да поред материјалних прописа о доступности информација од јавног значаја одређене тешкоће стварају и процесноправни прописи. У докторској

дисертацији то је посебно потенцирано на релацији односа основног закона из ове материје и Закона о општем управном поступку, где се право на доступност информацијама од јавног значаја неретко третира као управна ствар.

Поред предлога за боље уређење нормативне сфере права на приступ информацијама од јавног значаја, истраживањем се дошло до закључка да чак ни боља нормативна регулатива није довољна за заштиту и примену овог права, уколико се не обезбеде и не појачају надлежност судова као независних гараната примене права, па и санкција за њихово непоштовање.

Резултати истраживања су, такође, потврдили да ни нормативноправна решења ни њихова имплементација у пракси коју спроводе надлежни органи није довољна без постојања политичке воље и промовисања принципа отворености, као претпоставке за владавину права и остварење процеса демократизације у друштву. Јер, уколико власт не дозволи грађанима да врше контролу над њеним радом и одлукама које доноси, она долази у опасност да не представља репрезента грађана и корумпира се.

У том смислу, оправдан је закључак кандидата Данила Савовића да слободан приступ информацијама од јавног значаја утиче на трансформацију јавне власти од традиционалног концепта који се заснива на владавини над људима у концепт социјалне регулације у коме сами грађани постају активни субјекти друштвеног одлучивања.

У коначном, резултати истраживања у докторској дисертацији мастер правника Данила Савовића су потврдили претпоставку да остварење права на доступност информација од јавног значаја зависи од многих претпоставки које захтевају *стално побољшање законодавног оквира, јачање институција, праћење међународних достигнућа и стандарда, али и перманентно усавршавање примене усвојених решења у пракси.*

У мери у којој грађани буду упорни и истрајни у захтевима за остварење својих *оправданих и легитимних интереса да знају*, а држава „приморана“ да те интересе и права уважава, утолико ће и концепт слободног приступа информацијама од јавног значаја, по мишљењу кандидата, прерасти у „четврту власт“. На тај начин ће право на доступност информација од јавног значаја, које је, како је то ово истраживање показало, још увек у нас шанса да се контролише власт која у име грађана и за њихов рачун доноси одлуке које се тичу њих самих, прерасти у истинско право које ће омогућити да грађани путем партиципирања у власти, као активни субјекти учествују у доношењу значајних друштвених одлука и у усмеравању друштвених токова.

Да би грађани могли партиципирањем у власти да постану активни субјекти друштва у области остваривања права на доступност информација од јавног значаја, неопходо је по мишљењу кандидата да се успостави адекватан нормативни оквир за реализацију овог права који подразумева примену концепта владавине права, односно поступање сходно Уставу као највишем правном акту и законима који су у складу с њим.

Научна допринос израде ове докторске дисертације произлази из потребе за утврђивањем научне основе за успостављање савременог правног оквира о приступу информацијама од јавног значаја у правнополитичком систему Републике Србије, који може да одговори на нове изазове развоја демократског система и правне државе у Србији.

Концепт приступа информацијама од јавног значаја, посебно правне норме које регулишу овај концепт у сталном су мање или више динамичком процесу мењања под утицајем научног сазнања о потреби изградње и доследне примене права на доступност информација у правнополитичком систему Републике Србије. Управо тај динамичан процес промена, захтевао је систематско теоријско-емпиријско истраживање верификаторског типа, чији резултати, изложени у овој докторској дисертацији, представљају истински научни допринос ужој научној области политичко-правних наука, тежишно научним дисциплинама политичког система, уставног и управног права.

Истраживање праксе остваривања права на доступност информација од јавног значаја у различитим земљама и у Републици Србији омогућиће научну критику и усавршавање досадашњих

научних сазнања о актуелним позитивно-правним нормама у овој области, као и имплементацију њихових најбољих решења у правно-политичку теорију и праксу доступности информација у Републици Србији, што представља оригиналан научни допринос ове докторске дисертације. Посебна научни допринос ове докторске дисертације огледа се у провери и усавршавању метода, техника и инструмената истраживања приступа информацијама од јавног значаја у правнополитичком систему Републике Србије и других земаља у њеном ближем и даљем окружењу.

Друштвени допринос ове докторске дисертације огледа се у потреби дефинисања јединствене правно-политичко платформе за хармонизовање прописа у области права на приступ информацијама од јавног значаја у Републици Србији са најбољом праксом и стандардима који су у тој области присутни у развијеним земљама. У докторској дисертацији понуђени су корисни предлози за успостављање кохерентног, рационалног и економичног хармонизованог модела правних прописа о доступности информација од јавног значаја у Републици Србији, који ће бити примењив у правнополитичком систему Републике Србије.

Од резултата истраживања у овој докторској дисертацији очекује се да дају пун допринос институцијама власти у Србији у изградњи, развоју и (или) побољшању постојећег нормативноправног оквира у области приступа информацијама од јавног значаја.

6. Закључак

1) Докторска дисертација под називом: „*Доступност информација од јавног значаја у правнополитичком систему Републике Србије*“, кандидата мастер правника Данила Савовића обрађена је на 391 страни, при чему 354 стране чине излагања о проблему и предмету истраживања, чиме су испуњени суштински и формални захтеви за одговарајућим обимом докторске дисертације.

2) Тема је интердисциплинарна и сложена и припада научним областима политичкоправних наука, посебно научним дисциплинама Политичког система, Уставног и управног права. Због своје наглашене сложености, тема докторске дисертације је у теоријско-емпиријском смислу била недовољно научно обрађена, а недостајао јој је и адекватан категоријално појмовни систем.

3) Тема докторске дисертације је веома актуелна и биће актуелна све док се не достигне концепт владавине права у којем ће право на доступност информација од јавног значаја имати значајну друштвену улогу.

4) Докторска дисертација је писана коректним језиком правне науке, јединственим и јасним стилем уз мање тешкоће које су очекиване од младих истраживача.

5) Коришћена литература је примерена обради проблема и предмета докторске дисертације и ружила је добру основу за битна закључивања, као и за доказивање постављених хипотеза. Изворе литературе кандидат је правилно и вешто користио у складу са академским стандардима за писање научних радова.

6) На основу наведеног комисија једногласно констатује да докторска дисертација „*Доступност информација од јавног значаја у правнополитичком систему Републике Србије*“, мастер правника Данила Савовића, представља веома солидно и заокружено научно дело са квалитетима који га чине подобним за јавну одбрану. Докторска дисертација је *урађена у свему према одобреној пријави и чини оригинално и самостално научно дело кандидата.*

Отуда, Комисија за оцену докторске дисертације са задовољством предлаже наставно-научном већу Факултета за право, јавну управу и безбедност, Мегатренд универзитета у Београду да донесе следећу,

ОДЛУКУ

1. Констатује се да је приложена докторска дисертација подобна за јавну одбрану.
2. Кандидат мастер правник Данило Савовић ће обавити јавну одбрану докторске дисертације пред комисијом у саставу у којем је било и утврђивање њене подобности за јавну одбрану, по прописаној академској процедури.

Место и датум:

Београд, 15. јула 2014. године

Чланови Комисије за оцену подобности
кандидата и теме докторске
дисертације/уметничког пројекта

1. Проф. др Милашковић, председник

2. Доц. др Дрган Прља, члан

3. Проф. др Неђо Даниловић, ментор